

Сълзи от щастие

Моята баба е прекрасна. В нейната прегръдка научавам много интересни истории. Днес ми разказа за една чешма близо до град Силистра. Построили са я през 1892 година. Там е бил подписан мирния договор между Русия и Османската империя от граф Пьотър Румянцев и везира Мусулсаде Мехмед паша, след края на Руско – турската война през 1774 година.

Този договор е дал възможност на Русия да покровителства всички християнски народи на Балканския полуостров, които се намират под властта на Османската империя.

През 1974 година са обявили чешмата за „Паметник на културата“ и днес е част от Историческия комплекс в Кайнарджа, където са издигнали паметник на Екатерина Велика, поставили са бюст на граф Румянцев и мраморна паметна плоча за историческите събития.

Хората днес наричали чешмата „Голямата чешма“, защото има три колони, шест чучура и трийсет и шест корита.

Всяка година в близост до нея се провежда фолклорния фестивал „Край чешмата под върбата“. И както ми разказваше баба отведнъж запя.

Такава е моята баба. После спря и каза „Помни моето дете и знай, че историята трябва да се помни и предава от уста на уста! Така сме си запазили земята, езика, нравите и обичаите!“

Поглеждам в очите и. Има сълзи! Сълзи от щастие!